

รายงานภาครัฐบาลเป็นเครื่องมือสำคัญของภาครัฐในการสร้างความเจริญเติบโต รักษาเสถียรภาพและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลของการใช้นโยบายการคลังด้านการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนภาครัฐบาลที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลปีงบประมาณ 2532-2551 โดยสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติในรูปแบบการถดถอยเชิงเส้นและประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรด้วยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า การประมาณค่าพบว่า ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสะสมทุนถาวร สุทธิ จำนวนผู้มีงานทำ การใช้จ่ายลงทุนภาครัฐบาล สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศได้ร้อยละ 98.46 และ Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.9698 ซึ่งอยู่ในช่วงยอมรับได้ว่าไม่เกิดปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (autocorrelation) โดยการสะสมทุนถาวรสุทธิ จำนวนผู้มีงานทำ ใช้จ่ายลงทุนภาครัฐบาล มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลผลิตมวลรวมภายในประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยจำนวนผู้มีงานทำเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตประชาชาติร้อยละ 1.49 การเปลี่ยนแปลงของการสะสมทุนถาวรสุทธิร้อยละ 1 จะทำให้เกิดการผลผลิตมวลรวมภายในประเทศร้อยละ 0.30 และการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนภาครัฐบาลร้อยละ 1 จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศร้อยละ 0.12

Government spending is an important tool of the public sector that can be used to stimulate economic growth, maintain stability, and promote a greater degree of economic equality.

This thesis investigates the effects of fiscal policy on economic growth in the Kingdom of Thailand (Thailand) through the mechanism of public sector investment expenditures.

In carrying out this investigation, the researcher utilized relevant data from the period between the fiscal years of 1989 and 2008. In conducting analyses of the data collected, the researcher constructed an econometric model in the form of the linear regression equation by means of an application of the ordinary least squares (OLS) method.

Findings are as follows:

The independent variables of net capital formation, number of those employed, and public sector investment are explanatory of the dependent variable of the gross domestic product at 98.46 percent. The Durbin-Watson statistic was equal to 1.9698 which was in an acceptable range and thus the problem of autocorrelation was evaded.

Net capital formation, number of those employed, and public sector investment was determined to be directly correlated with the gross domestic product at the statistically significant level of 99 percent. However, if the number employed changed at one percent, the gross domestic product would thereby change at 1.49 percent. Furthermore, if net capital formation changed at one percent, then there would be corresponding changes in the gross domestic product at 0.30 percent. Finally, if public sector investment changed at one percent, this would change the gross domestic product at 0.12 percent.